

Fan Fán

ŠKOLSKÝ ČASOPIS FANÚŠIKOV ZŠ FÁNDLYHO PEZINOK

DECEMBER 2024

CASOPISFANFAN@GMAIL.COM

CENA:
3,50€

DARČEK:
MEDOVNÍK

NOVÍ ČLENOVIA
PODPORNÉHO TÍMU

ZO ŽIVOTA ŠKOLY:
JABLKOVÉ HODOVANIE
TEMATICKÉ PIATKY
SEMINÁRNY DEŇ
FANFÁN POSEDENIE

STVÁRAČKA:
VYSTRIHNITE SI
VIANOČNÉ ŠTÍTKY

**ZAÚJÍMAVÉ
POVOLANIA:** PILOT

VIANOČNÁ ANKETA:
AKÉ TRADÍCIE MÁTE ZAUŽÍVANÉ
U VÁS DOMA NA VIANOCE?

ROZHOVOR S:
PÁNMI ŠKOLNÍKMI
JOZEFOM ČÍŽOM,
PETROM PUŠKÁŠOM

TOTO MA BAVÍ:
LUJZA LEPORIS:
ČAROVANIE S HÁČIKOM

Školský časopis FanFán

vydávaný: 3-krát ročne

ročník 2024

4. vydanie časopisu FanFán

Adresa redakcie:

ZŠ Fándlyho

Fándlyho 11

902 01 Pezinok

E-mail:

casopisfanfan@gmail.com

Web:

www.zsfandlyho.edupage.org/a/skolsky-casopis

Svoje tipy na príspevky, správne odpovede, návrhy na články, pochvaly aj kritiku nám vhadzujte do nášho FanFán boxu vo vestibule školy alebo posielajte na náš e-mail.

Šéfredaktorka:

Silvia Pošová (8.B)

Redakcia:

Sára Azim (7.A), Talia Baryehuda (7.A), Nina Lunáková (7.A), Tomáš Lukáč (7.A), Marko Madara (5.C), Jakub Rajnoha (5.C), Michal Rehúš (7.A), Simon Nel Llano Šušol (6.D)

Pedagogická podpora:

Mgr. Gabriela Fialová (sprevádzanie tvorbou žurnalistického obsahu, manažment žiakov pri tvorbe a dokončovaní prác, zber informácií)

Mgr. Miriama Puškárová (jazyková úprava, komunikácia v Edupage, zber informácií, dohľad nad žiakmi pri dokončovaní prác)

Mgr. Dana Madarová (manažment žiakov pri tvorbe a dokončovaní prác, zber informácií)

Grafická úprava:

Sára Azim (7.A), Talia Baryehuda (7.A), Michal Rehúš (7.A)

Grafika časopisu je vytvorená:

v grafickom programe Canva (www.canva.com)
Všetky ilustrácie, fotografie, obrázky sú použité z voľne dostupnej databázy grafického programu Canva, ak nie je na konci článku uvedené inak.

Fotografi:

Sára Azim (7.A), Talia Baryehuda (7.A), Simon Nel Llano Šušol (6.D).

Spolupráca rodičov:

Agnes Azim (finančný manažment, predaj časopisu, organizácia niektorých exkurzií a rozhovorov)
Katarína Baryehuda (mentoring žiakov: tvorba grafiky, marketingu, organizácia tlače a predaja)

Hľadáme aj „občasných prispievateľov“ článkov.

Finančná podpora tlače (začiatočný kapitál) je vďaka:

Rada rodičov ZRPŠ Fándlyho, o. z.

Tlač: GR8DESIGN s.r.o., Jesenského 23, 902 01 Pezinok

www.gr8design.sk

Na príprave obálky časopisu sa podielali:

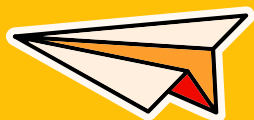
Modely: Stela Jančurová (3.A), Sabina Handlerová, (3.A)

Styling: Sára Azim (7.A)

Fotografka: Talia Baryehuda (7.A)

Medovníčky ako darček v počte 220ks nám pripravila:

Agnes Azim - za čo jej veľmi ďakujeme!

OBSAH

3 Editoriál

Vianočný príhovor šéfredaktorky

Zo života školy

4 Seminárny deň

6 Koncoročné FanFán posedenie v Caffé Joy

8 Jablkové hodovanie

10 Tematické piatky

12 Toto ma baví

Lujza Leporis: Čarovanie s háčikom

14 FanFán anketa

Aké tradície máte zaužívané doma počas vianočných sviatkov?

16 Zaujímavé povolania

Dopravný pilot - kapitán Marian Martiš

18 Recenzia na knihu

Tvoja Zem + súťaž o knihu

19 Naša Kalokagatia

Umenie ducha a šikovnosť rúk

20 Rozhovor s...

Našími školníkmi - Jozef Číž a Peter Puškáš

22 Mňam!

Vianočný punč

23 Stváračka

Vystrihnite si vianočné štítky na darčeky

25 Komiks

Matematická hádanka

26 Atmosféra

Nová krv v inkluzívnom tíme

28 Súťaže, vyhodnotenia

Dobry skutok

Drevenô koliesko

EDITORIÁL

Máte radi Vianoce? Ja rozhodne áno. A nie len kvôli darčekom či jedlu, ale aj preto, že vtedy moja mama vytiahne zo skrinky tanier, poháre, nádoby a príbory, ktoré celý rok nepoužívame, a vyčistí ich tak, akoby sme šli do relácie Bez servítky. A tiež je super, keď mi kúpi adventný kalendár a ja ho vyjem za tri dni. No a sledovať vianočné filmy a rozprávky, ktoré nesmú chýbať na žiadne Vianoce, milujem úplne najviac! A hlavne vianočnú reklamu na nemenovaný nealkoholický bublinkový nápoj s obsahom kofeínu... tá nebude obohraná asi nikdy.

Neskutočne sa mi tiež páči, ako sa letný čas zmení na zimný a tma býva už od šiestej večer. Je to pre mňa priam magické... také pokojné chvíle. Napríklad minulé Vianoce sa moja mačka večer vyhrievala pred kozubom, padajúci sneh sa odrážal vo svetle pouličných lúčov a ja som šla spať s myšlienkou, že na druhý deň bude nasnežené. Ale ešte aj ráno, keď som sa zobudila, snežilo. Mačka prišla, ľahla si ku mne a priadla. Alebo keď sneh okolo školy prežil až do konca vyučovania, a tak sme hneď po obede vybehli z jedálne a začali sa guľovať. Sneh som mala až za krkom! Úprimne vám poviem, že zdĺhavé zdobenie vianočného stromčeka ma veľmi nebaví, ale výsledná atmosféra stojí za to. Dost však už o mne. Všetci v redakcii veríme, že aj čítanie nášho vianočného čísla by vám mohlo spríjemniť tieto magické chvíle. Nech sa stane!

Silvia Pošová
šéfredaktorka

Seminárny deň

Aj minulý školský rok spestril koncom júna naše vyučovanie SEMINÁRNY DEŇ. Opäť nás navštívilo mnoho zaujímavých hostí, ktorí nám predstavili svoje zručnosti. My vám prinášame malú ochutnávku niektorých z nich.

Canisterapia

Canisterapiu, prácu s vodiacim alebo asistenčným psom, nám spolu s kolegami predstavila Ľubica Radimská. „Pre výcvikovú školu pracujem ako dobrovoľníčka, ktorou som sa stala prostredníctvom môjho nevidiaceho otca. Videla som, aká úžasná pomoc pre nevidiacich ľudí je, keď po strate zraku, ktorou sa dostanú do sociálnej a priestorovej obmedzenosti, sa vďaka psovi môžu opäť stať nezávislými, slobodnými a šťastnými ľuďmi. Taký človek už nemusí čakať na pomoc niekoho iného, ale sám sa so svojím vodiacim psom dopraví, kamkoľvek potrebuje.“

Nám predviedli labradorského retrívr, pretože toto plemeno je strednej veľkosti, miluje ľudí a má vysokú inteligenciu. Na to, aby sa však pes mohol stať vodiacim, musí ovládať 38 povelov a dosiahnuť 2 roky. Okrem toho, že musí viesť previesť človeka z bodu A do bodu B hoci aj cez prechod pre chodcov, alebo schody. Sú to hodiny a hodiny práce, a pes musí byť zodpovedný za človeka.

Text a foto: Talia Baryeuda, 7.A

Kanekalon

Na kanekalone sme sa naučili pliesť priberané copy (postup sme už uviedli v minulom čísle Fanfánu). Kanekalon viedli Hana Adamcová a Sára Dahamshy. Na začiatku sa nám predstavili a potom nám ukázali postup zapletania vrkočov. V dvojiciach sme si vyskúšali robiť priberané copy jedna druhej. Našich inštruktoriek sme sa opýtali, aké copy pletú najradšej ony. Obe svorne tvrdili, že klasické boxerské.

Sára: „Sú podľa mňa najkrajšie aj najľahšie. A rada robím aj taký dovolenkový účes - viac boxerských copov za sebou.“

Hanka: „Ja mám asi tiež najradšej boxerské copy, lebo sú najľahšie a najlepšie vyzerajú. Sú najrýchlejšie hotové a nepokazia sa.“

Text: Gabriela Fialová a Sára Azim, 7.A

Foto: Sára Azim, 7.A

Som človek vzpriamený

Tento workshop nám predstavila ALENKA LETNICKÁ – fyzioterapeutka a tvoriteľka Vitálky, štúdia zdravého pohybu v Pezinku. Alenka svojou prednáškou a cvičením zaujala nielen deti, ale aj dozorkonajúce učiteľky, ktoré sa tiež zapojili do cvičenia. Mnohí žiaci odchádzali rozhodnutí si v budúcnosti vyskúšať takýto druh cvičenia.

Text a foto: Miriama Puškárová

ZO ŽIVOTA ŠKOLY

Lukostreľba

O lukostreľbe nám prednášal pán Velčík z klubu Elán. Učil nás aj, ako strieľať. V lukostreľbe vraj nejde o talent, ale predovšetkým o techniku. No najskôr testom dominantného oka zisťoval, či sme naozajstní ľaváci alebo praváci. A veru, viacerí z nás zistili, že sú presný opak toho, čo si o sebe od narodenia mysleli. Prezradil nám pár užitočných tipov: napríklad, že natiiahnutá tetiva sa musí dotýkať špičky nosa a bez šípu sa nesmie púšťať. Podľa jeho slov je na lukostreľbe najťažšie sústrediť sa na jednu jedinou vec a najdôležitejšie je všetko vždy spraviť rovnako.

Text: Matúš Zedníček Foto: Gabriela Fialová

Človek 2.0

Chalani prišli ukázať našim žiakom aspoň kúsok z toho, čomu sa venujú. MATEJ a PETRISKO žiakom vo workshope nielen bližšie predstavili kalisteniku a workout, ale odovzdali im aj cenné rady ohľadom správneho cvičenia. Na každú otázku deťom aj dozorkonajúcim učiteľom ochotne odpovedali. Žiaci po absolvovaní workshopu odchádzali motivovaní a boli radi, že sa naučili niečo nové.

Text a foto: Miriama Puškárová

KONCOROČNÉ FANFÁN POSEDENIE

Poznáte príslovie: „Bez práce nie sú koláče”? Naša redakcia sa o jeho platnosti presvedčila minulý školský rok. Práce sme veru mali naozaj dosť. Po troch úspešných vydaniach školského časopisu, na ktorých sa namakali redaktori, grafici i občasní prispievatelia, sa tri dospelé členky našej redakcie rozhodli pripraviť pre celú redakciu prekvapenie.

26. 6. 2024 sme zo školy vyrazili do reštaurácie Caffè Joy, kde nás už čakal žltým obrusom prestretý stôl. Skvele ladiť s našimi FanFán-tričkami. Všetci sme dostali na výber z niekoľkých limonád, a taktiež sme si mohli vybrať, aké si dáme palacinky. Slávnostné palacinky len pre nás! V celej reštaurácii sme boli prakticky sami. Na dvore sa potom niektorí z nás vyskákali na trampolíne, iní sa bláznili v detskom kútiku.

Úsilie a kreativity, ktoré sme spoločne vložili do novej podoby časopisu FanFán, aby sme vás informovali o novinkách na škole, bolo naozaj veľa.

Keď si ho porovnáte so starým školským časopisom ECHO, ktorý sa dal čítať iba cez stránku školy, výnimočne aj v obmedzenej tlačenej podobe, zbadáte posun. Vďaka našim novým prírastkom v redakčnej rade sme získali lepšiu grafiku, tričká, ale čo je najlepšie, možnosť náš časopis tlačiť. Za vstupný kapitál vďačíme Rade rodičov. Aj vďaka nim je teraz časopis dostupnejší viacerym.

Napríklad ja som do piateho ročníka ani nevedela, že nejaký školský časopis na našej škole existuje, a aha... teraz v ňom pracujem. Vďaka tlačí sme tiež získali viac redaktorov a môžeme občas podniknúť aj nejakú exkurziu súvisiacu s naším krúžkom. Zatiaľ sme absolvovali jednu, a to do Rádia Expres. Páčila sa nám veľmi a páčili sa nám aj za prácu zaslúžené koláče. Vlastne palacinky.

Text: Silvia Pošová, 8.B
Foto: Katarína Baryehuda

Jablkové hodovanie 2024

Jablko je nielen symbolom jesene, ale aj naším tradičným ovocím, ktoré chutí malým i veľkým. Vo viacerých mestách Bratislavského samosprávneho kraja sa preto aj tento rok konalo podujatie s názvom Jablkové hodovanie. 5. októbra tohto roku išlo už o 16. ročník. Cieľom podujatia bolo upriamiť pozornosť na jablká a pripraviť ich rôznymi spôsobmi.

V areáli našej školy sme sa k hodovaniu už po tretíkrát pripojili aj my. Žiaci sa na túto akciu veľmi tešili, lebo minulý rok išlo o vydarené podujatie. Spolu s rodičmi svedomito pripravovali svoje jablkové výrobky, aby mal práve ich stánok úspech. Jednotlivé triedy sa v areáli školy stretli ešte pred začatím hodovania a pripravili zo školských lavíc 19 stánkov.

Počasie nebolo veľmi pekné a začalo aj trochu pršať, preto sa rozhodlo, že stánky sa napokon umiestnia pod strieškou pri veľkej telocvični. Iba 2. B mala ten svoj rozložený na basketbalovom ihrisku, kde ako jediní varili aj guláš. Žiaci ponúkali chutné jablkové koláče, sušené jablká, jablkový mušt, džús a aj vlastnoručne urobené výrobky s tematikou jablák. Niektorí svoje produkty predávali priamo v stánkoch, iní chodili s táckami aj po areáli školy a takto predávali „na diaľku.“

Súčasťou programu bola aj súťaž o najlepší...

Koláč, ktorej víťazom sa stala trieda 3. C. Ako správni novinári sme pre vás zistili aj recept na tento fantastický zákusok. (Nájdete ho na nasledujúcej strane.)

Pre malých účastníkov podujatia boli pripravené dva skákacie hrady a aj maľovanie na tvár. Deti ochotne stáli v dlhom rade na sladkú cukrovú vatu, po ktorej mali energie na skákací hrad i predávanie v stánkoch naozaj dosť. Žiaci si zarobené peniaze starostlivo odkladali do rôznych pokladničiek. Následne si ich vložili do triedneho fondu a budú si môcť za ne zaplatiť pekné školské výlety.

Podľa mňa to bola super akcia pre malých aj veľkých. Každý si tam našiel niečo dobré na jedenie a výborne sa zabavil. Žiaci trávili čas so svojou rodinou a kamarátmi v príjemnom prostredí školy. Nakoniec aj počasie nám vydržalo a dážď nám nepokazil dobrý pocit z naozajstného hodovania. Dúfam, že sa tu v takom veľkom počte a s takou dobrou náladou stretneme aj budúci rok.

Text: Jakub Rajnoha, 5.C

Foto: Simón Nel Llano Šušol, 6.D,

Katarína Baryehuda, Miriama Puškárová

Jablkový krém s mascarpone krémom

Recept na víťazný koláčik, ktorý upiekla Sofia Májeková z 3.C s jej maminkou.

Jablková vrstva:

- ° 130g jablká (čistá váha)
- ° 3 bal. vanilkový cukor
- ° 1 KL škorica

Krém:

- ° 600 ml. mlieko
- ° 2 bal. Zlatý klas alebo vanilkový puding
- ° 150g kryštálový cukor
- ° 250g mascarpone

Ingrediencie na cesto:

- ° 7ks vajca M
- ° 200g polohrubá múka
- ° 200g práškový cukor
- ° 1 bal. prášok do pečiva
- ° 4 PL voda

Šľahačka:

- ° 500 ml. šľahačková smotana 33%
- ° 2 bal. stužovač šľahačky
- ° 1 PL kopcovitá práškový cukor
- ° strúhaná čokoláda a škorica na ozdobu

Postup

1. Plech vystelieme papierom na pečenie.
2. Jablká očistíme, nastrúhame a zmiešame s vanilkovým cukrom a škoricou. Rúru predhrejeme na 180 stupňov.
3. Bielka vyšľaháme so štipkou soli do tuha.
4. Žĺtky vymiešame s práškovým cukrom do peny, pridáme vodu, zašľaháme a nakoniec primiešame múku zmiešanú s práškom do pečiva. Do žĺtkovej zmesi zľahka primiešame tuhý sneh z bielkov.
5. Na vymastený plech navrstvíme jablkovú zmes a na ňu rovnomerne nanesieme cesto. Pečieme cca 35-40 minút. Po upečení koláč necháme vychladnúť, potom ho preklopíme na podložku a odstránime papier na pečenie.
6. Medzitým si z mlieka, Zlatého klasu a cukru uvaríme hustejší puding. Uvarený puding preložíme najlepšie do sklenenej misy a povrch pudingu zakryjeme potravinovou fóliou, aby sa nám nevytvorila koža. Necháme dobre vychladnúť.
7. Vychladnutý puding dobre prešľaháme mixérom, pridáme mascarpone, ešte raz prešľaháme a krém natrieme na jablkovú vrstvu.
8. Smotanu vyšľaháme s cukrom a stužovačom šľahačky a natrieme na vanilkový krém. Vrch ozdobíme nastrúhanou čokoládou a škoricou.
9. Zákusok dáme dobre stuhnúť do chladničky, najlepšie cez noc, a krájame ho mokrým zubkovaným nožom, ktorý po každom reze utierame.

Dobrá chuť!

TEMATICKÉ PIATKY

PYŽAMOVÝ

Dňa 4. 10. 2024 sa na našej škole uskutočnil PYŽAMOVÝ DEŇ. Kto chcel, obliekol sa do pyžám a mohol tak svojej triede pomôcť vyhrať súťaž o najvypyžamovatejšiu triedu v škole. Čo to znamená? Trieda, ktorá mala najväčší počet žiakov v pyžame. Niektorí prijali pyžamovú výzvu s nadšením a v pyžame boli oblečení takmer všetci. Našli sa však aj také triedy, kde si pyžamo neobliekol ani jediný žiak.

Text a foto Marko Madara, 5. C

BLACK&WHITE

Dňa 20. 10. 2024 sme mali na našej škole naozaj zaujímavý black & white deň – všetci sme sa obliekli do čiernej a bielej! Chodby vyzerali ako módna prehliadka, kde si každý pripravil svoj čierno-bielý outfit. Niektorí žiaci si dali naozaj záležať a ich oblečenie bolo čierno-biele od hlavy až po päty. Iným stačilo čierne tričko a biela mikina, no aj tak to vyzeralo super. Takéto tematické dni, ktoré vymýšľa náš školský parlament, sú skvelé! Škola je vďaka nim veselšia a dni zábavnejšie. Už sa tešíme, čo si pre nás pripraví nabudúce!

Text a foto: Marko Madara, 5.C

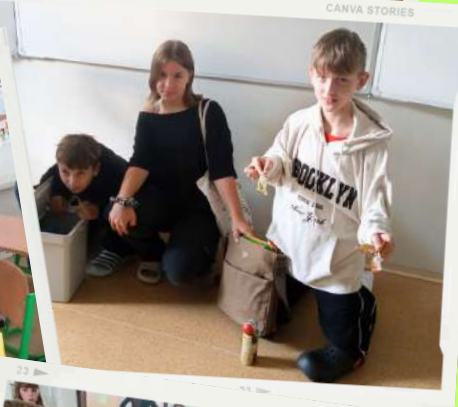
BEZ TAŠIEK

Dňa 1. 10. 2024 sme zažili Deň bez školských tašiek! Niektoré deti mali veľmi originálne nápady. Na chodbách sme stretli napríklad žiaka, ktorý tlačil nákupný vozík, ďalšieho s fúrikom (okrem zošitov a učebníc v ňom povoził aj svojich spolužiakov), iného, ktorý si spolu s desiatou napchal knihy a písanky do hrnca, a jedného chalana, ktorý sa pobalil do kufra.

Text: Juraj Ďurec 6.D, Matúš Zedníček, 6. D

Foto: Danka Madarová, Juraj Ďurec, 6.D,
Matúš Zedníček, 6.D

V MASKÁCH

Aj tento rok sa naše chodby na jeden deň zaplnili rôznymi maskami, ktoré ukázali, akí sú naši žiaci kreatívni. Stretli sme mimoňa, kovbojku, čarodejnice, mačku, Harryho Pottera, pilota, Draculu, hororového zajaca, kostlivcov a ešte veľa ďalších strašidelných aj veselých masiek. Bolo to fakt super!

Text: Sára Azim, 7.A

Foto: Juraj Ďurec, 6.D, Matúš Zedníček, 6.D

Čarovanie

Lujza Leporis

Každého baví niečo iné. Niekoho čítanie, iného tanec, tamten rád športuje, niekto dokonca upratuje.

My vám dnes predstavíme Lujzu Leporis z 8.B. Lujza má rada kreslenie, učenie a karate. Ale viete, čo miluje? Háčkovanie. Ako si k nemu našla cestu a čím jej učarovalo, sa dozviete v nasledujúcom rozhovore.

Ako si sa dostala ku háčkovaniu?

Háčkovať som začala ako druháčka na prvom stupni. Naviedla ma na to mamina, keď začala s háčkovaním ona. Ani neviem ako, a už som to chcela vedieť aj ja. Naučila ma základné veci, potom som sa zdokonalila a baví ma to.

Prečo to vlastne robíš?

Robí ma to šťastnou. Niekedy si len tak nájdem hocikaký obrázok, a hneď to chcem mať! Skrátka sa do toho pustím a veľmi sa teším na výsledok.

Máš nejaký vlastný obľúbený výrobok?

Mám veľmi rada kravičku, ktorú som uháčkovala, a tiež sa mi veľmi páči jeden panáček. Tých som uháčkovala celú „famíliu“. Ale háčkovať ma baví všetko! Nemám vyhradenú vec, ktorá sa mi páči. Mám rada všetky moje výrobky.

Čo sa ti háčkuje najlepšie/najľahšie?

Možno rybičky – veľryby, alebo nejaké veľmi jednoduché výrobky, pri ktorých sa používa len jeden štýl, a nemusíš ich následne zošívať dokopy.

Na akej úrovni háčkovania sa cítiš? A, B, C?

Na B, lebo už to robím dlho, a teraz už začínam háčkovať aj väčšie veci, nielen tie malé.

Skúsila si niekedy svoje výrobky predávať?

To nie, ale keď ma niekto poprosí, či by som mu nevedela „hento-tamto“ urobiť, tak jasné, že urobím, lebo ma to baví. Ale mať vlastný e-shop, tak to nie.

Kde berieš na háčkovanie inšpiráciu?

Väčšinou na rôznych webových stránkach alebo keď uvidím nejaké obrázky, tak si poviem: „Toto sa mi páči, to musím uháčkovať!“

A keď už nejaký ten obrázok vidíš, vieš si predstaviť, ako to máš urobiť, alebo potrebuješ návod?

Ja si robím návody sama. Vidím obrázok a podľa toho už viem, o aký vzor ide, alebo kde začať. Len veľmi zriedkavo idem podľa návodov.

Aké existujú háčkovacie vzory?

Najjednoduchšie je retiazkové očko, potom

s háčikom

krátky stĺpik – ten je najzákladnejší, potom dlhý stĺpik, polodlhý, a potom z nich môžeš ešte robiť ďalšie vzory – napríklad „magic circle“, keď ideš háčkovať dovnútra do kruhu.

Kedy zvyčajne háčkuješ?

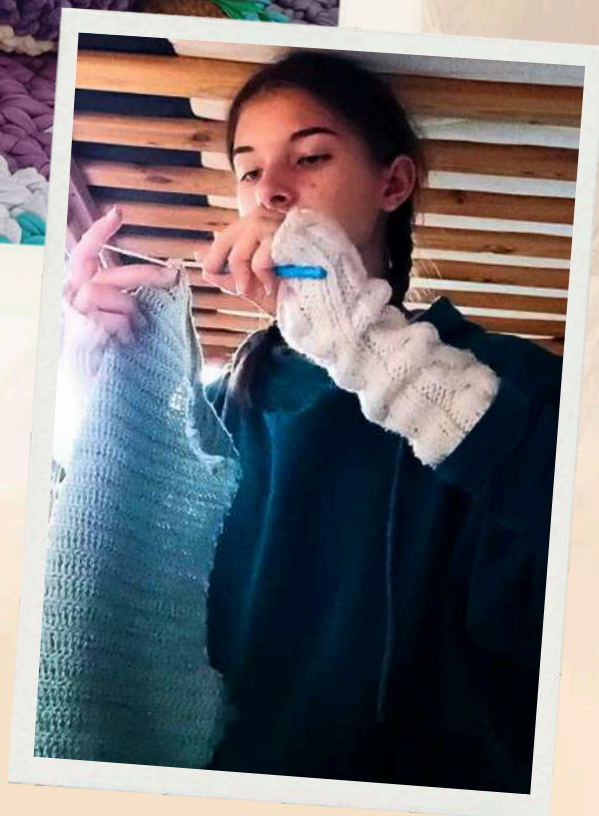
Keď sa nudím, alebo keď mám rozháčkovanú nejakú konkrétnu vec a chcem ju čo najrýchlejšie dokončiť, lebo sa teším na výsledok. Taktiež pred Vianocami a cez letné prázdniny.

A keď sa už do niečoho pustíš, koľko ti zvyčajne trvá, kým to uháčkuješ?

Záleží od toho, či robím oblečenie – to môže trvať aj mesiac, aj viac. Ale keď robím malinkú vec, môže to trvať iba niekoľko hodín. Teraz nedávno som uháčkovala za deň čiapku, lebo som nemala čo robiť.

Text: Silvia Pošová, 8.B

Foto: Súkromný archív Lujzy Leporis

Aké tradície máte doma počas

Vianoce sa už blížia! U niekoho sa pri sviatočnom stole lámu oblátky s medom, inde sa krája jablčko a niekde dostávajú medový krížik na čelo... Ako to vyzerá u vás, sme zisťovali v našej ankete.

František Košalko, 4.D

Najprv jeme kapustnicu, potom druhé jedlo - rybacie mäso a šalát (šalát mi nechutí, ten nemám rád). Potom sa všetci nahrnieme k darčekom, rozbaľujeme ich a neskôr sa zabávame.

Elisa Doronyai, 1.D

Najprv si varíme kapustu a potom ideme von púšťať ohňostroj.

Katarína Klochanová, 4.C

Najskôr vyzdobíme vianočný stromček, ideme jesť a potom si rozbalíme darčeky.

Marko Girman, 2.C

Darčeky. A chodíme ku všetkým rodinám.

Bianka Šilhárová, 4.C

Zdobíme stromček ako väčšina detí. S mojím tatom upečieme taký pudingový koláč, čakáme na darčeky, zapálime si prskavky a ideme na balkón.

Ester Tomeček, 4.D

Jeme kapra.

Nikolas Ulický, 3.D

Na Vianoce ideme k babke oslavovať.

Jakub Krajník, 4.D

Jeme rybu a kapusta mi moc chutí a niekedy ideme von.

Mišo Adamove, 3.A

Skoro vždy máme kapra a skoro vždy staviame snehuliaka.

zaužívané u vás vianočných sviatkov?

Leo Lysý, 3.D

...že znamená, že prinesieme domov stromček.

Karolína Figurová, 4.C

Ráno si ozdobíme stromček, večer máme spoločnú večeru a potom si ideme rozbaľiť darčeky.

Jakub Vodislavský, 3.D

Kapustnica, kapor a vianočné filmy.

Žofia Kuliačková, 4.C

Najskôr sa najeme, potom sme celá rodina pokope a rozbaľujeme si darčeky.

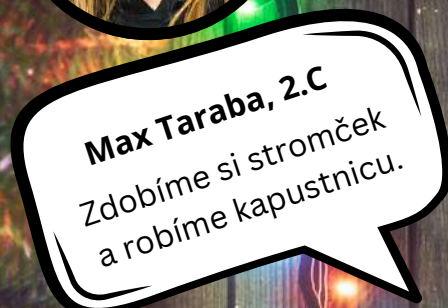
Veronika Kapuscinská, 1.D

Zdobíme stromček, rozbaľujeme darčeky a chodíme na lyžovanie na chatu.

Zoey Lima, 2.C

Máme lososa a koláčiky.

Max Taraba, 2.C

Zdobíme si stromček a robíme kapustnicu.

Šimon Bánovský, 4.C

Dáme si rybu a nakoniec si dáme darčeky.

Zara Kostoláni, 4.C

Najprv sa nejeme, máme kapustnicu alebo rybu a potom si rozbaľujeme darčeky.

Dorota Slováková, 4.C

Vždy chodíme niekam na výlety.

Linda Polkorábová, 2.D

Pozeráme si darčeky a potom ideme spinkať.

Nikolka Senková, 2.D

Zdobíme stromčeky a chodíme sa spolu sánkovať.

DOPRAVNÝ PILOT

KAPITÁN

Marian Martiš, pilot Boeingu 737, lieta od svojich pätnástich. Profesionálom je vyše 30 rokov. Lásku k výšinám zdedil po svojom otcovi, a tak po skončení strednej školy, nastúpil na Vysokú školu dopravy a spojov, dnešnú Žilinskú univerzitu, odbor prevádzka a ekonomika v leteckej doprave. Starší žiaci túžiaci priblížiť sa oblakom si ho určite pamätajú z prednášok o lietaní, ktoré u nás v rámci seminárneho dňa odprezentoval pred pár rokmi.

Kde sa študuje pilotovanie dnes?

V súčasnosti sa dá lietať aj so strednou školou s maturitou. Treba ísť do nejakej certifikovanej leteckej školy a urobiť si výcvik. Začína sa súkromným pilotom, ďalší stupeň je obchodný pilot a nakoniec je licencia dopravného pilota. A od nalietaných skúseností závisí, na ktorú licenciu má človek nárok. Samozrejme, pred získaním každej licencie treba urobiť skúšky na dopravnom úrade. Ten potom licenciu vydá. Podobá sa to vydávaniu vodičských preukazov na polícii.

Do akých krajín najradšej lietate a prečo?

Nemám vytriedené, ktorú mám rád a ktorú nie. Lietam po Európe, lietal som aj v Indii, potom v Afrike. Vo svojich spomienkach si však špeciálne uchovávam Turecko. Strávil som tam 11 rokov. Je to naozaj zaujímavá krajina a ja som v nej nabral toľko skúseností, že ju volám Moja letecká univerzita. Človek

tam zažil rôzne podmienky lietania: v horách, pri mori, vysoké teploty, v zime nízke teploty... Mnohí by sa čudovali, ale v meste Ezerdzan som zažil teplotu -30°C , čo by na Slovensku nebolo možné.

Kedy ste mohli prvýkrát letieť sám?

Sám? Začal som lietať na vetroňoch, keď som mal 15 rokov a v sedemnástich môj inštruktor skonštatoval, že som spôsobilý bez jeho dozoru, a teda aj bez jeho prítomnosti na palube, letieť. Na Boeing som sa dostal, keď som nastupoval do Českých Aerolínií, 1. januára 2001. Vtedy som bol zaradený na pozíciu prvého dôstojníka alebo druhého pilota Boeingu 737. Od 31. januára 2005 som bol do prevádzky uvoľnený ako plnohodnotný linkový kapitán. Momentálne lietam na Boeingu 737 ako 800 alebo takzvaná Next Generation v skratke NG.

Čo všetko musí vedieť pilot?

Všetko... letecké právo, angličtinu, meteorológiu a navigáciu - to sú také hlavné predmety. Potom bola konštrukcia lietadiel, letecké motory, letecké prístroje, vyvažovanie, výkony lietadiel plus, v dnešnej dobe veľmi populárna a nutná téma, ľudský faktor. Takže dopravný pilot musí byť technicky zdatný, zároveň dobrý psychológ, manažér a diplomat (úsmev).

Čo si musí vedieť pilot na lietadle opraviť sám?

Nič. Pilot nesmie zasiahnuť do žiadnej poruchy, ak by nastala. Na to je technik.

Je pravda, že lietadlá majú minimálne dva motory, aby sa, ak sa jeden pokazí, dalo letieť na ten druhý?

Sú rôzne lietadlá. Aj jednomotorové, aj viacmotorové. Kedysi nebola spoľahlivosť motorov taká dobrá a mohlo sa stať, že ak sa motor pokazil na jednomotorovom lietadle, ostalo už len dokázať sa niekam a núdzovo pristáť. Pri viacmotorových lietadlách je naozaj o problém menej. V niektorých lietadlách kedysi boli aj štyri a viac motorov.

V ktorom roku vymysleli autopilota?

Už veľmi dávno. V tom čase som ešte aj ja chodil niekde po obláčikoch (úsmev). Prepokladám, že prvé generácie autopilotov vznikli už počas druhej svetovej vojny.

Akú dobu letu riadi autopilot?

To závisí od politiky konkrétnej leteckej spoločnosti. Napríklad taký Emirates požaduje od pilotov, aby autopilota zapli hneď po štarte, niekedy dokonca ešte pred ním, a vypli ho až po pristátí. Pilot tam vlastne robí len takého monitorovacieho operátora - neriadi aktívne. Samozrejme, v husto obývaných mestách, kde sú podmienky veľmi náročné - napríklad v Londýne alebo v Amsterdame - kde sa kvôli eliminácii hluku využívajú takzvané špeciálne letové a protihlukové postupy, sa autopilot zapína až cca 120 metrov nad zemou. Nikto z nás by predsa nechcel, aby mu nad hlavou robili lietadlá rámus.

Aké sú príčiny leteckých nehôd?

Rôzne. Kedysi išlo hlavne o technické závady: niečo zlyhalo, pokazil sa motor alebo voľačo iné. V dnešnej dobe sa síce technické závady ešte vyskytujú, ale už v takom malom pomere, že oveľa závažnejšie je zlyhanie ľudského faktora.

Museli ste niekedy núdzovo pristáť?

Áno, väčšinou kvôli zdravotným dôvodom, ale vždy, chválabohu, s dobrým koncom.

Text: Sára Azim, 7.A

Foto: súkromný archív Mariána Martiša, Sára Azim, 7.A

Tvojazem

Táto kniha je pokračovaním známeho filmu *Tvojazem*. Traja kamaráti, Riki, Ema a hovoriaci opičiak Tidling, zažívajú rôzne dobrodružstvá v krajine *Tvojazem*. Ich dobrodružstvá sa začínajú zajatím pirátmi, neskôr domorodcami, a pokračujú až vydaním sa na samotné morské dno. Túto knihu odporúčam všetkým deťom od 9 rokov, ktoré majú rady dobrodružstvá.

Prajem vám veselé čítanie!

Text: Natália Haskrechtová a Emma Ion, 4.C

Foto: Talia Baryehuda, 7.A

Vstup zakázaný!

„Padavla! Bojho! Strachopudi!“ kričali chalani a dúporali mu za päťami. Riki bežal najrychlejšie, ako vedel. Už pred sebou videl panelák, v ktorom s mamou bývali. Stačilo iba obehnuť novinový stánok, preskočiť jarok a potom šprintovať pozdĺž dlhého plota, za ktorým vyrástla vysoká nedostavaná budova, rovno k ich vchodu. Lenže Riki už ľavá dýchčal a výkriky boli čoraz bližšie.

„Aj tak tá chyťme!“ dollehalo k nemu. Riki si pokrky nevšimol. Sústrečil sa na skok cez jarok. Z posledných síl ešte trochu zrýchlil, odrazil sa a... dal to! Zviadol to perfektne. Keď sa obzrel, zistil, že ani jeho prenasledovatelia nie sú žiadne bábka. Už sa blížili a pred jarkom nespomaľovali. Práve naopak, preskočili ho rovnako šikovne, ak nie ešte šikovnejšie ako on.

„Nenechajte ho ujsť!“ kričal posledný z chlapcov, ktorý sa jarku trochu zľakol a zastal pred ním.

Túto knihu nám
do súťaže
venovalo
kníhkupectvo
Martinus, za čo im
veľmi pekne
ďakujeme!

martinus

Súťaž o knihu

Ak chceš získať túto knihu, vyplň tento súťažný kupón a vhod' ho do FanFán boxu vo vestibule školy.

Meno a priezvisko, trieda:

V rubrike KALOKAGATIA vždy načierame do studničky talentov našich žiakov. Dnes vám prinášame ukážku šikovnosti rúk i tvorivosti ducha. Prečítajte si báseň terajšej piatačky Lary Zemkovej, ktorú napísala koncom minulého školského roka pri príležitosti rozlúčky s prvým stupňom. Náš redaktor, Marko Madara, ju však vyhľadal aj tento rok, aby sa jej opýtal, či sa jej predstavy o druhom stupni naplnili, alebo nie.

UMENIE DUCHA

Štvrtáci

Autor: Lara Zemková

My sme trieda 4. A
a to nie je náhoda.
Máme super učiteľky,
pracujú s nami ako včielky.

Hnevajú sa s nami dosť,
vždy ich rýchlo prejde zlosť.
Kamarátíme sa všetci,
my sme veľmi dobré deti.

V družine von chodíme,
na ihrisku sa zahráme.
Niekedy sa pohádame,
no vždy si to odpustíme.

Na druhý stupeň odídeme,
druhým miesto uvoľníme.
Budeme však spomínať,
ale aj na druhom stupni
sa budeme hádam dobre mať.

A do akej miery sa Lare naplnili predstavy o druhom stupni?

Oveľa lepšie, než som si myslela. Bála som sa toho dosť, ale druhý stupeň je oveľa lepší, než som si predstavovala.

Ako si si ho predstavovala?

Myslela som si, že budem musieť byť bez družiny a hneď chodiť domov. Ale mám veľa krúžkov, takže mi to až tak neprekáža.

Čo by si odkázala dnešným štvrtákom, ktorí sú na prvom stupni posledný rok?

Je to ťažká zmena, ale po chvíli si zvyknú. A svojich bývalých učiteľov budú môcť stále chodiť navštevovať.

ŠIKOVNOSŤ RÚK

Chlapci aj dievčatá z 5.D na hodine techniky pracovali s textilom, pričom starej košeli vdýchli nový život. Prekreslili na ňu strih, vystrihli ho, spolu s vyučujúcou obšili okraje a prišili mašle. Tramtarará! Parádna zástera je na svete!

Text: Marko Madara, 5.C; Veronika Petreková,
Gabriela Fialová

Foto: Marko Madara, 5.C; Veronika Petreková

DVAJA ZVLÁDNU VIAC AKO JEDEN

Na našej škole sa vie neustále niečo pokaziť. Musíme si priznať, že nezriedka tomu napomôže i neuvážené správanie žiakov. Jeden by sa z toho zbláznil! Možno aj preto má naša škola dvoch pánov školníkov. Dvojko šikovných rúk je predsa dvakrát toľko ako jedny.

A aby sme si uvedomili, že byť školníkom nie je med lízať, poprosili sme pána Puškáša a pána Číža, aby nám o svojej práci ale i o sebe porozprávali.

PETER PUŠKÁŠ

Pán Puškáš má 60 rokov, dve vnučky a dvoch vnukov. Zje čokoľvek, čo je chutne pripravené a rád pozerá kriminálky. Na ľuďoch ho najviac rozčuľuje hlúposť.

JOZEF ČÍŽ

Pán Číž má presne také priezvisko, ako názov jednej obce na južnom Slovensku a filozofiu, že niektorí ľudia robia zle, pretože ich to teší a niektorí preto, lebo sú nešťastní. A čo na to on? „Ja som šťastný, a preto robím len dobre. Lebo ja chcem robiť len dobre.”

Čo bola najnebezpečnejšia vec, ktorú ste urobili pre školu?

Fúha, kto si to ma pamätať? Asi lozenie po streche a jej upratovanie.

Čo máte rád na svojej práci?

Že je tu klud a nemusím cestovať do práce.

Už ste niečo pri vašej práci rozbili?

Áno, kosačku.

Podľa čoho stanovujete poradie vašich povinností?

Čo treba urobiť, to treba urobiť. To je celá veda.

Ako zvládáte opakujúce sa úlohy?

Normálne, veď je to tu furt jedno a to isté dokola.

Môžete opísať situáciu, kedy ste sa stretli s nečakaným problémom?

Keď mi vyhodilo elektriku a musel som ju nahodiť.

Čo je podľa vás na práci školníka najnáročnejšie?

Vydržať s nervami pri našich žiakoch. (Hovorí pán školník s úsmevom.)

Čo robíte, keď potrebujete pomoc, ale nemá vám ju kto ponúknuť?

No, pokúšam sa to zvládnuť sám, keď sa dá.

Koľko rokov tu pracujete?

Asi desať.

Koľkokrát za deň niečo opravujete?

Fúú, to ťažko povedať. Raz je toho veľa, raz je toho málo.

Už ste si pri práci niekedy ublížili?

Tu nie.

Čo na vašej práci považujete za najneoblúbenejšie?

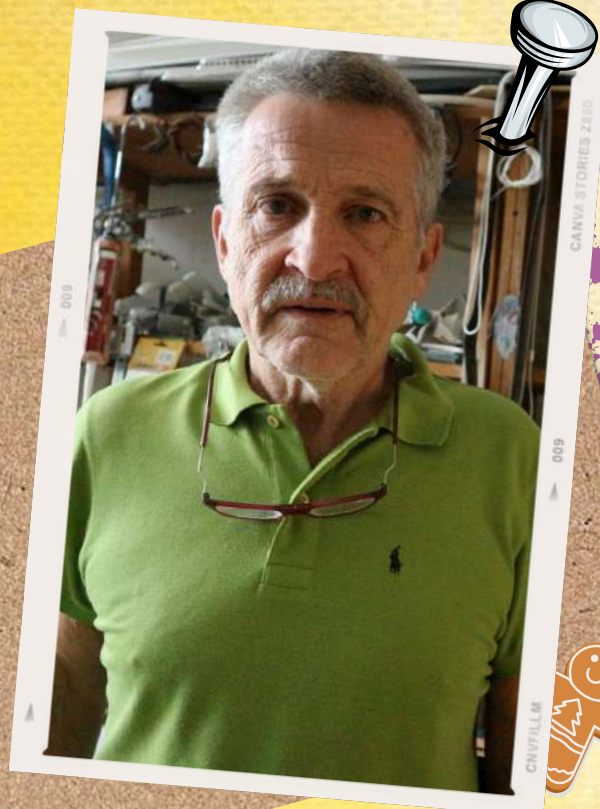
Že musím ráno vstávať do roboty (smeje sa).

Čo najčastejšie opravujete?

Dievčenské záchody. Sedáky na záchodových misiách. Naozaj neviem, čo tam tie baby robia.

Text: Nina Lunáková, 7.A

Foto: Tomáš Lukáč, 7.A

Akú najnebezpečnejšiu vec ste spravili pre túto školu?

Orezával som konáre stromov vo výške desať metrov, ale rebrík mal iba šesť metrov, takže som ešte musel liezť po konároch, aby som tam dočiahol.

Máte rád svoju prácu?

Mám ju rád. Je to takzvaná sebarealizácia. Páči sa mi, ale len dovtedy, kým mám pocit, že moje okolie to teší. Napríklad, keď za mnou niekto príde, že potrebuje pomôcť, to je to, čo robím rád. Ja tomu hovorím charitatívny prístup pre túto spoločnosť.

Už ste niečo rozbili pri vašej práci?

Určite. Kto nič nerobí, nič nepokazí. Teraz si asi na nič konkrétne nespomeniem, ale stalo sa a stane sa.

Podľa čoho si vyberáte, ktoré povinnosti urobíte ako prvé?

Robím to tak, že keď ma niekto o niečo požiada, tak sa snažím tú požiadavku spraviť čo najskôr, aby som to nemusel držať v hlave. To znamená, že keď ten problém vyriešim hneď, môžem ho pustiť z hlavy. Takže uprednostňujem splnenie všetkých požiadaviek, ktoré sú na mňa kladené.

Ako zvládáte opakujúce sa úlohy?

Keď sa niečo opakuje stokrát, tak ma to začína rozčuľovať. Napríklad, keď sa musím dvestokrát zohnúť, aby som zbieral zo zeme špinu - či už v areáli alebo v škole. To je opakujúca sa úloha, ktorá ma veľmi trápi a bol by som rád, keby som našiel zopár rozumných ľudí, ktorí by to robili tiež. Zatiaľ som stretol asi dvoch alebo troch učiteľov ochotných robiť to tiež.

Ako by ste si želali, aby sa správali žiaci na našej škole?

Aby si vážili, čo majú. Aby nekazili stoličky, lavice, interiér, a keď zistia nejakú závalu, aby ju oznámili ihneď a nie až potom, keď sa stolička rozpadne. A aby po sebe zbierali smeti.

Môžete opísať situáciu, kedy ste sa stretli s nečakaným problémom?

Nedávno nám stále vyhadzovalo elektriku, keď sme zapojili čerpadlo. Prišli elektrikári, ale keď zistili, že ani oni to nevedia opraviť, povedali nám, že sú šokovaní z toho, že nám to ide na predlžovačku. Nakoniec sa však zistilo, že to bola taká triviálna vec ako iný druh poistky, ktorý tam nemal byť.

Čo je podľa vás na práci školníka najnáročnejšie?

Čas, pretože práce je dosť, možno aj pre troch školníkov. Jeden školník by určite nestačil na celý areál tejto školy. Kosiť, polievať, zbierať lístie a neviem čo všetko, a ešte organizovať žiakov.

Čo robíte, keď potrebujete pomoc, ale nemá vám ju kto ponúknuť?

Snažím sa to nejako vyriešiť vlastnými silami. Napríklad, keď tu bol deň detí, bolo treba postaviť nafukovací hrad. Ale nebol tu ani jeden zamestnanec-chlap, ktorý by mi pomohol a rodičia sa ponáhľali... Ale napokon sa našiel jeden ochotný pán, tak sme sa s tým dvaja naťahovali. Horko-ťažko nám pomohol ešte jeden a takmer sme všetci traja dostali pruh. Boli to stovky kilogramov, čo sme tam nakladali.

Koľko rokov tu pracujete?

Asi tak dva a pol roka.

Čo na vašej práci považujete za najneoblúbenejšie?

Zaujímavá otázka. Niektorí by si mysleli, že skákanie do kontajnerov, ale asi čokoľvek, čo vidím, že okolie neohodnotí a neváži si, že to robím. Ja si myslím, že sú to dosť dôležité veci a uvedomia si to až potom, keď ich nikto nebude chcieť robiť. Moja najmenej obľúbená vec je asi presvedčanie hlupákov o tom, že sa veci dajú robiť aj múdrejšie.

Koľkokrát denne niečo opravujete?

Asi dvadsať. Ale takto: síce sa rozprávate so školníkom, ale ja hovorím, že som školník, záhradník a niektoré deti mi hovoria aj učiteľ, lebo ich aj učím - trochu psychológie. A všetkým žiakom, ktorí si kúpia časopis, by som rád odkázal, že školník nepije, nefajčí, nenadáva a bol by som rád, keby to tak robili aj oni. Opakujte po mne.

VIANOČNÝ PUNČ

Dnešnú rubriku MŇAM pre vás, milí Fanfánisti, pripravili žiaci 5.D na hodine techniky počas jedného z tématických piatkov. Spolu s pani učiteľkou uvarili vianočný punč. Veľmi sa naň tešili a výsledok stál za to. Nech sa páči, delia sa s nami o recept.

POTREBUJETE:

400 ML OVOCNÉHO ČAJU

250 ML JABLKOVÉHO DŽÚSU

250 ML POMARANČOVÉHO DŽÚSU

1 PL CITRÓNU

1 CHEMICKY NEOŠETRENÝ POMARANČ

1 MANDARÍNKA

2 JABLKÁ

2 KS ŠKORICE CELEJ

10 KS KLINČEKOV

1 PL HROZIENOK

2 PL MEDU ALEBO KRYŠT. CUKRU

POSTUP:

Do veľkého hrnca dajte variť vodu na čaj. Medzitým si umyte ovocie a ošúpte jablká aj mandarínku. Jablká nakrájajte na kocky, mandarínku na mesiačiky a pomaranč na plátky.

Keď bude čaj hotový, prilejte do hrnca pomarančový aj jablkový džús. Nasypte koreniny – škoricu, badián a klinčeky – a pridajte nakrájané ovocie. Nezapodnajte ani na hrozienka. Nakoniec punč dochuťte cukrom podľa chuti. Celú zmes nechajte prevariť.

Hrniec odstavte, punč nalejte do šálok a podávajte. Štrng a na zdravie!

Text: Veronika Petreková

Foto: Magdaléna Sopkuliaková, 5.D

Prei:

Prei:

Prei:

Prei:

Prei:

Prei:

Prei:

Prei:

Prei:

Prei:

Prei:

Prei:

Fan Fán

Veselé Vianoce!

Fan Fán

Veselé Vianoce!

Fan Fán

Veselé Vianoce!

Fan Fán

Veselé Vianoce!

Fan Fán

Veselé Vianoce!

Fan Fán

Veselé Vianoce!

Fan Fán

Veselé Vianoce!

Fan Fán

Veselé Vianoce!

Fan Fán

Veselé Vianoce!

Fan Fán

Veselé Vianoce!

Fan Fán

Veselé Vianoce!

Fan Fán

Veselé Vianoce!

MATEMATICKÁ ÚLOHA

KOMIKS

Autorka komiksu: Chiara Demovičová, 8.B

NOVÁ KRV V PODPORNOM TÍME

V novom školskom roku sa obnovil aj podporný tím našej školy. Niektorí jeho členovia odišli, iní jeho rady rozšírili. Prinášame vám o nich pár informácií, aby ste vedeli, na koho sa môžete s čím obrátiť a komu patria tváre, ktoré teraz stretávate na chodbách.

Viktória Artimová

Ahojte, volám sa Viki Artimová a môžete ma stretnúť najmä v triedach – buď ako asistentku, ktorá vám pomôže s prácou na hodine, alebo ako jednu z vyučujúcich predmetu OSR.

Som tu pre vás aj v prípade, že by ste sa radi s niekým porozprávali o čomkoľvek, čo vás trápí alebo o čom potrebujete hovoriť. Poskytujem psychologickú podporu počas individuálnych stretnutí so žiakmi, ale aj formou skupinových aktivít v triednych kolektívoch. Som ranné vtáča, relaxujem pri čítaní, milujem jeseň a keby som bola zviera, bola by som líška.

Lucia Strečanská

Moje meno je Lucia Strečanská a na našu školu som prišla ako asistentka psychológa. Mojou úlohou je poskytovať psychologické poradenstvo pod supervíziou.

Bývam v Limbachu a veľmi som si obľúbila nový cyklochodník, ktorým často chodievam zo školy pešo. Počas tejto cesty si púšťam obľúbené podcasty a užívam si čerstvý vzduch. Rada chodím do prírody, najmä na jar a na jeseň, kedy si tam najlepšie oddýchnem. Von ma „núti“ chodiť aj náš psík Bailey, ktorý miluje prechádzky v akomkoľvek počasí.

Mám veľmi rada Slovensko, ale ak by som si mala vybrať krajinu, do ktorej by som sa presťahovala, bolo by to jednoznačne Portugalsko. Najviac ma tam láka oceán, ktorý som si zamilovala.

Po práci ma môžete stretnúť vo fitku blízko školy alebo na stretávkach pre deti v Pezinku. Moje obľúbené jedlo sú akékoľvek cestoviny, ale neodolám ani ničomu sladkému.

Ivana Šušaníková

Volám sa Ivana Šušaníková. Vyštudovala som farmáciu na vysokej škole v Brne a ukončila doktorandské štúdium v odbore biochémia. Mám rada kreatívnu a výskumnú prácu v laboratóriu, ako aj prácu so žiakmi a študentmi, pri ktorej dominujú radosť z poznania a kreativita.

Vo voľnom čase sa venujem maľovaniu, písaniu článkov na rôzne témy, sadeniu stromov a kvetov. S kamarátmi radi pretvárame naše okolie a spoločnosť na lepšie miesto pre život!

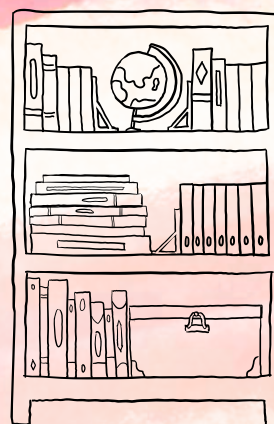
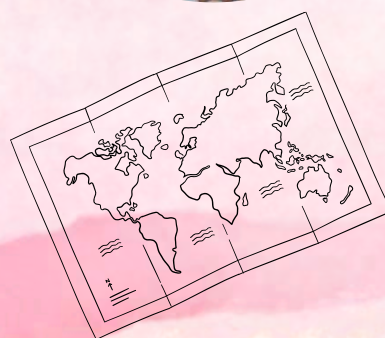
Alena Beňová

Volám sa Alena Beňová. Vyštudovala som špeciálnu pedagogiku, diagnostiku a poradenstvo na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Svoje vzdelanie som si rozšírila v odbore pedagogika detí s narušenou komunikačnou schopnosťou a absolvovala som niekoľko odborných kurzov zameraných na diagnostiku a poradenstvo.

Som certifikovanou terapeutkou biofeedback metódy, pohybového programu bilaterálnej integrácie, sluchového tréningu JIAS a absolvovala som aj viaceré psychologické výcviky, ktoré sa zameriavajú na prácu s deťmi s individuálnymi potrebami. Praktické skúsenosti som získala na Spojenej škole a v školskej poradni v Bratislave, kde som pracovala s deťmi s odloženou školskou dochádzkou v prípravných ročníkoch. Zároveň som pôsobila v poradni, kde som pomáhala deťom s ADHD a špecifickými poruchami učenia. Logopedickú prax som nadobudla pri práci s deťmi v materských a základných školách.

Na našej škole rozvíjame detské jazyčky a spolu s Luckou, Majkou a celým podporným tímom pomáhame deťom s učením a správaním.

Milujem knižnice a knihkupectvá, rada cestujem a objavujem svet. Zo všetkého najradšej však trávim čas s rodinou a kamarátmi – či už na bicykli, turistike alebo na lyžiach. Obľubujem leto, zmrzlinu a tanec.

Veronika Doronyai

Moje meno je Veronika Doronyai. V septembri som začala pracovať ako pedagogická asistentka.

Od detstva rada športujem, chodím do prírody so psíkom – máme šteniatko pudlíka menom Bella – no najradšej trávim čas s rodinou a priateľmi. Veľmi mám rada deti. Doma nám robia radosť dve krásne dcéry, a preto ma teší, že môžem pracovať v škole, ktorú navštevujú.

Vyštudovala som sociálnu prácu a práve na túto oblasť sa zameriavam aj v škole. Ku každému dieťaťu sa snažím pristupovať individuálne podľa jeho potrieb a pomáhať mu ukázať to najlepšie, čo v ňom je. Najväčšou odmenou je pre mňa váš úsmev, objatie a radosť z každého dňa stráveného spolu.

Teším sa na našu spoluprácu, milé deti!

VYHODNOTENIE SÚŤAŽE: OHODNOŤ NAŠE ČLÁNKY!

Výhercovia:

Tomáš Mikšovský 4.D, Karolína Makarová 5.C,
Stela Jančurová 3.A, Ján Hlavanda 5.C, Zuzana
Kosztolányová 4.A, Matúš Baďura 7.C, Hanka
Ratůzka 7.A, Michal Adamovec 3.A.

VIANOČNÁ SÚŤAŽ

Milí FanFáni, okrem ozajstných medovníčkov v tomto čísle nájdete aj veľa **ilustrovaných medovníčkov**, ktoré sa nachádzajú kade-tade na stranách nášho časopisu. Nájdete ich všetky?

Dúfame, že sa vám to podarí a budete môcť vyhrať jednu z našich cien. Správnu odpoveď vložte do FanFán boxu vo vestibule.

Ďakujeme sponzorom:

slovanet

Lenovo

dm

martinus

Individuálne dary
od rodičov

Koľko medovníčkov je ukrytých v tomto čísle?

Meno a priezvisko, trieda:

**OBROVSKÉ POĎAKOVANIE ZA FINANČNÚ PODPORU NA
POČIATOČNÝ KAPITÁL, KTORÝ SME POTREBOVALI NA
ROZBEH, PATRÍ OBČIANSKEMU ZDRUŽENIU
RADA RODIČOV ZRPŠ FÁNDLYHO**

V NAŠICH SÚŤAŽIACH MÔŽEŠ
VYHRAŤ Z MNOŽSTVA
HODNOTNÝCH CIEN OD
NAŠICH SPONZOROV
A DARCOV

DOBRÝ SKUTOK

POMÁHAME POMÁHAJÚCIM POMÁHAŤ

O. z. Drevenô koliesko je sociálny podnik, ktorý založila pani Beata Bobulovaná, inšpirovaná vlastným príbehom. Pani Beata Bobulovaná dáva prácu jednorodičom a ľuďom v ťažkých životných situáciách. Naša škola pred pár rokmi začala spoluprácu s občianskym združením Drevenô koliesko prostredníctvom edukačných aktivít, ktoré efektívne a kreatívne spestrujú proces výchovy a vzdelávania detí. Obyčajné drevené koliesko môžu deti premeniť na neobyčajne krásne veci, ako ozdoby či malé darčeky. Realizáciou týchto aktivít od o. z. Drevenô koliesko pomáhame deťom, ktoré prišli o jedného z rodičov.

Text: Blanka Pepuchová

Foto: Monika Šimunčíková, Blanka Pepuchová
a občianske združenie Drevenô koliesko